

Een krantenartikel over zomerappels, van in het jaar 2000. Lees wat er aan de hand is ... of hoe de weergoden de oogst bepalen.

“Zomerappels enkel goed voor moes en sap”

2000

ZOMERSE HAGEL TEISTERT
OPNIEUW HAGELANDS FRUIT

TIELT-WINGE - In de vroege lente stonden appelboom en perelaar nog veelbelovend in bloei, en werd al uitgekeken naar een rijke oogst in het najaar. Maar andermaal - en dat al voor het derde jaar op rij - was dat buiten de weergoden gerekend. Hagelbuien zorgden de voorbije maand in de regio rond Tielt-Winge opnieuw voor ernstige schade. En de zomerappel, die nu plukrijp is, vertoont er duidelijke littekens van.

Opvallend is dat de hagelbuien steeds in dezelfde regio neerkomen en inzonderheid Meensel-Kiezegem, Motbroek en Kapellen treffen. “Juist het centrum van de Hagelandse fruitstreek. Ruim 30 jaar runnen wij ons landbouwbedrijf in Meensel-Kiezegem en we hebben het zeer zelden, misschien nooit meegemaakt. In het Hageland is 50% van de vruchten geraakt”, stelt André Vanhellemont, één van de belangrijkste fruitboeren van de streek, vast. “Telkens een streep door onze rekening, want die appels en peren zijn geen kwaliteitsproduct meer. Al naargelang de aard van be-

Het echtpaar Van Hellemont-Nijs toont beschadigde vruchten.

schadiging zal de prijs fameus dalen. Tenslotte zijn de appels amper nog bruikbaar voor moes en sap.” Zijn echtgenote Jeannine weet uit ervaring dat bij veel verbruikers het uitzicht en de presentatie uiteindelijk primeren op de smaak van de vrucht. En de fruitveiling in Sint-Truiden bevestigt dat ook: “De producent die hier

wil leveren, moet voldoen aan onze eisen. Hij moet ons regelmatig informeren omtrent snoei, bestuiving en gebruikte middelen. Wie daar niet aan voldoet, kan zijn waar beter elders aan de man brengen”, aldus de verantwoordelijke voor de aankoop. “Het is zonde van de hagelschade, maar wij kunnen onmogelijk minderwaardig fruit uitvoe-

ren. Dat zou de buitenlandse afname absoluut geen goed doen.”

Verzekering

“De oogst is er niet minder om, maar de bewaring wordt een ander probleem”, luidt het bij een collega-fruitteler. “Niet zozeer voor de appel die in augustus wordt geplukt en voor onmiddellijk

verbruik is bestemd. Maar op late rassen zullen de bruine vlekken van de hagelinslag beslist dieper indringen. De veilingprijzen gaan dan ongetwijfeld flink omlaag. Tegen hagelschade is overigens niks te beginnen. Wel kunnen we één of meerdere percelen laten verzekeren. Maar dat kost veel geld en wie voorspelt bij voorbaat dat het ook zal hagelen.”

“Akkoord dat de veiling naar kwaliteitslogo eer moet aandoen” besluit Jeannine Nijs. “Maar die verdienste komt enkel de producent toe. Voor ons blijven de kosten voor goede of slechte vruchten onveranderd dezelfde. Alleen worden ons steeds strikter normen opgelegd. Zo mogen wij van dit jaar af geen groeiremmers meer gebruiken. Gevolg: minder productie en opnieuw hogere kosten. Waar een perenboom normaal na 7 jaar vruchten draagt zal het zonder die remmers véél langer duren. Ook dat valt in ons nadeel uit”, besluit Jeannine. “Ondertussen kan de industrie op kap van de fruitboer weer goede zaken doen.”

Raymond Maes